

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง " การศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล การรับรู้ความสามารถของตนเอง และความต้องการพัฒนาตนเองของพยาบาลโรงพยาบาลของรัฐแห่งหนึ่ง" เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองและระดับความต้องการพัฒนาตนเองของพยาบาลงานการพยาบาลอายุรศาสตร์และจิตเวชศาสตร์ ประจำโรงพยาบาลของรัฐแห่งหนึ่ง และเปรียบเทียบการรับรู้ความสามารถของตนเองและความต้องการพัฒนาตนเอง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล รวมถึงเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาตนเองของพยาบาลงานการพยาบาลอายุรศาสตร์และจิตเวชศาสตร์ที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองแตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างเป็นพยาบาลระดับปฏิบัติการงานการพยาบาลอายุรศาสตร์และจิตเวชศาสตร์จำนวน 222 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วย แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล จำนวน 4 ข้อ แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนเอง จำนวน 10 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.774 และแบบสอบถามความต้องการพัฒนาตนเอง จำนวน 44 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.964

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ประกอบด้วย ค่าความถี่ ร้อยละ ค่ามัธยฐานเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. พยาบาลมีการรับรู้ความสามารถของตนเองและความต้องการพัฒนาตนเองอยู่ในระดับสูง
2. พยาบาล ที่มีอายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส และประสบการณ์การทำงานที่แตกต่างกันมีการรับรู้ความสามารถของตนเองไม่แตกต่างกัน
3. พยาบาล ที่มีอายุ สถานภาพสมรส แตกต่างกันมีความต้องการพัฒนาตนเองไม่แตกต่างกัน แต่พยาบาลที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความต้องการพัฒนาตนเองด้านความรู้ต่างกัน และพยาบาลที่มีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน มีความต้องการพัฒนาตนเองด้านทักษะและเจตคติแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. พยาบาลที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองในระดับสูงมีความต้องการพัฒนาตนเองทุกด้านสูงกว่าพยาบาลที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการศึกษานี้สามารถนำไปใช้เพื่อเป็นแนวทางพัฒนาระดับการรับรู้
ความสามารถของตนเอง และความต้องการพัฒนาตนเอง รวมถึงสามารถประยุกต์ใช้เป็นแนวทาง
ในการพัฒนาบุคลากร ซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จในการพัฒนาองค์กรต่อไป